

στρώμα

στρώμα, το, ουσ. [<αρχ. στρῶμα], το στρώμα. **1.** η στρωμνή και, κατ' επέκταση, το κρεβάτι: «ήρθε χτες βράδυ τύφλα στο μεθύσι κι ακόμα είναι στο στρώμα». (Λαϊκό τραγούδι: στρώσε **το στρώμα σου** για δυο, για σένα και για μένα). **2.** οτιδήποτε χρησιμοποιούμε για να ξαπλώνουμε επάνω του, ιδίως όταν πρόκειται να κοιμηθούμε: «είχε για στρώμα κάτι κουρέλια || το στρώμα του ήταν κάτι χαρτοκιβώτια || είχε για στρώμα μερικές εφημερίδες». (Λαϊκό τραγούδι: έτσι μ' έχει καταντήσει μιας γυναίκας η οργή· **στρώμα** να 'χω τα χορτάρια και προσκέφαλο τη γη). **3.** κοινωνική τάξη: «ο νέος φορολογικός νόμος επιδιώκει ν' ανακουφίσει τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα». (Λαϊκό τραγούδι: έχω μπλέξει στη ζωή μου μ' όλα τα **στρώματα**, μα ποτέ δεν έχω δώσει δικαιώματα).

- είμαι στο στρώμα, βλ. συνηθέστ. είμαι στο κρεβάτι, λ. κρεβάτι.

- λιώνω το στρώμα, μένω για μεγάλο διάστημα ξαπλωμένος στο κρεβάτι: «όλη τη βδομάδα δουλεύω σαν σκυλί, αλλά κάθε Κυριακή λιώνω το στρώμα». (Τραγούδι: Κοσμά και Δαμιανού του χρόνου τ' αλλουνού θα σ' αγαπώ ακόμα, μαζί σου θα 'μαι εκεί και κάθε Κυριακή θα **λιώνουμε το στρώμα**).

- πέφτω στο στρώμα, βλ. συνηθέστ. πέφτω στο κρεβάτι.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας